

MENKIBE: Tövbesi Kabul Olan Genç

Allahü teâlâ, peygamberi Mûsâ aleyhisselâma hitap edip: **(Ey Mûsâ! Filân mahallede, bizim dostlarımızdan biri vefât etti. Git onun işini gör. Sen gitmezsen, bizim rahmetimiz onun işini görür)** buyurdu. Hazret-i Mûsâ, emr olunduğu mahalleye gitti. Oradakilere:

- Bu gece, burada, Allahü teâlânın dostlarından biri vefât etti mi? diye sorunca:

- Ey Allah'ın peygamberi! Allahü teâlânın dostlarından hiç kimse vefât etmedi. Ama, filân evde zamanı kötülüklerle geçiren fâsık bir genç öldü. Fıskının çokluğundan, hiç kimse onu defnetmeye yanaşmıyor, dediler. Mûsâ aleyhisselâm: “Ben de onu arıyorum” buyurdu. O gencin evini gösterdiler. Hazret-i Mûsâ, o eve girince Rahmet meleklerini gördü. Ayakta durup, ellerinde rahmet tabakları olup, Allahü teâlânın rahmet ve lütfunu saçıyorlardı. Hazret-i Mûsâ, yalvararak münâcât etti:

- Ey Rabbim! Sen buyurdun ki, O “Benim dostumdur.” İnsanlar ise fâsık olduğuna şahitlik ediyorlar. Hikmeti nedir?

Allahü teâlâ: **(Ey Mûsâ! insanların onun için fâsık demeleri doğrudur. Ama, günâhından haberleri var, tövbesinden haberleri yok. Benim bu kulum, şehir vakti, toprağa yuvarlandı ve tövbe etti. Bizim huzurumuza sığındı. Ben ki, Allah'ım! Onun sözünü ve tövbesini kabul ettim. Ona rahmet ettim ki, bu dergâhın ümitsizlik kapısı olmadığı anlaşılsın!)** buyurdu.

Kaynak: Gençlerin Rehberi